

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

40. číslo

2. číslo roku 2021

23. září 2021

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

až se Vám dostane do rukou právě tento výtisk místního občasníku, vězte, že jde o čtyřicáté vydání. Dne 11. února 2009 obec vydala a Mirek Kratochvíl v té době na sebe vzal úkol redaktora něčeho, o čemž jsme neměli potuchy, zda se jedná pouze o marný pokus zavést nový zpravodajský kanál, jak dalším způsobem šířit informace a zprávy od místní samosprávy směrem k veřejnosti nebo zda se z něj stane, byť nepravidelné, ale přeci jen periodikum. To zadrhé se nakonec ujalo.

V nultém vydání Teplýšovického občasníku není složité listovat. Jedná se o popsané čtyři stránky na dvou listech s textem, obohacené čtyřmi fotografiemi. Jak si jej prohlížím, na té úvodní straně vidím zasněžené stavení, vlastně již pokročilou rekonstrukci budovy budoucího sídla místního obecního úřadu, níže popisek: „Pamatujete si ještě, jak to vypadalo u Křížů?“ a pod popisem fotografií čp. 24, na níž je obydlí ještě v původním stavu. Jde o fotografický záznam z roku 1998, kdy už ve stavení nebydlel nikdo od Křížů. Ve stavení, které mimo jiné bylo v minulosti pravděpodobně určitým centrem společenského a kulturního dění v obci, bývalo zde totiž jedno ze dvou místních pohostinství. Na mysli mám takovou minulost, kdy ještě v obci nestála budova Sokolovny, která rozhodně tu společenskou funkci pochopitelně následně úspěšně převzala na sebe. Nevím, zda je mezi námi ještě nějaký pamětník časů bývalé hospody. Já si však pamatuji při mém nástupu do zdejší základní školy v roce 1968, jak jsme jako školáci ke Křížům chodili ještě do „krámu“, tedy do prodejny, tenkrát do „JEDNOTY“.

V textu právě toho nultého vydání proběhla mimo jiné i obhajoba účinného rozhodnutí tehdejšího Zastupitelstva obce investovat do nového sídla OÚ, přestože v té době sídlil, hned v počátku devadesátých let dokončené nástavbě, tehdy v prvním poschodí, v příčném traktu domu čp. 27. Není nutné tuto epizodu zpětně otvírat. *(pokračování na str. 2)*

VÝSTAVA

ovoce, zeleniny, květin a medu

pořádá Svaz zahrádkářů Teplýšovice

pořádá v místní sokolovně

ve dnech 1. a 2. října 2021

Cvičení dětí v Teplýšovících – start

Po krásných zážitcích na stanování jsme si museli dát menší odpočinek, abychom vstřebali všechny dojmy, ale už 15.9.2021 opět začínáme cvičit.

Cvičení bude opět probíhat každou středu, od 17:00. Sraz před Sokolovnou.

Přihlášených dětí je letos také rekordní a to kolem 40, což je pro nás hnací motor a krásná zpětná vazba, že se dětem cvičení líbí.

Líba Z., Lěňa, Barča, Líba K. a Zajda ☺

Skupinový vodovod CHOPOS

Stavba stále pokračuje. Řada občanů může mít dojem, že je vše dokončeno a nechápe, proč ještě voda neteče. Slýchám také různé scénáře, které po obci kolují. Tak raději upřesním informace, které běží mezi lidmi prostřednictvím „tiché“ pošty. Stavba je téměř u konce, ale stále zbývá spousta práce, testování a nastavení systému výtlaku a odtoku z vodojemu, tlakové zkoušky, proplachy potrubí, odstraňování zjištěných chyb a případných nedodělků. Dle smlouvy se zhotovitelem mělo být vše dokončeno v druhé polovině října letošního roku. Dnes už víme, že termín převzetí díla budeme posouvat o pár týdnů. Samotné dokončení díla nemusí jisto jistě znamenat spuštění vodovodu. Zahájení dodávky vody závisí na řadě legislativních krocích, které průběžně činíme. Vzhledem k plynulému zahájení distribuce pitné vody bychom chtěli, aby se stavba s legislativou podařila dokončit v jednom okamžiku, je to ale spíš přání než realita. Mohl bych zde jmenovat dlouhou řádku činností, stejně jako když popisoval řemeslník stavbu rodinného domu ve filmu Na samotě u lesa.

Allespoň pro představu uvedu část toho, co se aktuálně děje a dít ještě bude.

(pokračování na str. 10)

Slovo starosty.... Od té doby si jistě každý, místních poměrů znalý, dokáže odpovědět na otázku, zda toto rozhodnutí mělo či nemělo smysl a jak moc bylo dobré či špatné.

Dost ohlédnutí zpět, ale myslím, že i to je dobré občas učinit. Jsme v současnosti. Podívám-li se na ni opět optikou investic, jsme opět na „staveništi“. Nejedná se však o rekonstrukci něčeho, co zde již v minulosti stálo/existovalo. Jedná se o investici, která nemá v naší obci srovnání. S úctou k našim předkům a napříč všemi, dnes teplýšovickými, místními částmi obce, lze vzhledem k tehdejšímu technickým možnostem a vzhledem k tehdejšímu finančním možnostem poplatným té konkrétní době, srovnávat snad jen s investicemi jako byly výstavby místních kanalizací nebo výstavby a vyasfaltování pozemních komunikací.

V srpnu 2014 jsme poprvé usedli s kolegy starosty v sále pohostinství v Ostředku a začali si pohrávat s myšlenkou přivést do partnerských obcí veřejný vodovod pro zásobování našich obyvatel pitnou vodou ze spolehlivého a vydatné zdroje. Dnes je prvotní myšlenka přetavena v realitu s názvem „Skupinový vodovod CHOPOS“. Troufám si konstatovat, že již nejde o staveniště, vyjma pár výjimek. Již nejsme nuceni překonávat obnažené výkopy, přeskakovat navršené haldy materiálů, obcházet deponie naskladněných stavebních komponent. Už se nevyhýbáme na komunikacích každý den těžké technice a nemusíme čelit hluku a prachu, který stavbu téměř dva roky logicky provázal. Vše důležité, aby mohla pitná voda plynout do našich domovů, je v tuto chvíli již totiž v zemi. Netroufnu si zde uvést termín, kdy otočíte kohoutkem třeba v kuchyni a poteče voda ze Želivky, ale je to určitě otázka skutečně jen pár měsíců. Aby ten termín byl co nejkratší, je v zájmu celé stavby a zejména jejího investora, tedy partnerských obcí v rámci dobrovolného svazku obcí CHOPOS, sedmi obcí, které prostřednictvím DSO vodní dílo vybuďovaly. Z mého pohledu to jsou celoplošně opravené krajské silnice 11115/III v Čeňovicích, 1106/III a 1104/III v Teplýšovicích, tedy silnice s novými živičnými povrchy. To je nutné si uvědomit, protože nebyť stavby vodovodu, opravdu bychom se nových povrchů v sídlech zřejmě asi nedočkali. Zde je na místě poděkovat Krajskému úřadu Středočeského kraje za příslibenou finanční podporu z jeho rozpočtu v rámci spolufinancování způsobem finanční výpomocí při tzv. homogenizaci krajských komunikací, a to v rámci finalizací výstavby veřejné technické infrastruktury realizované jinými investory. Bez krajského úřadu bychom tohoto výsledku nedosáhli, tyto peníze by sama obec doinvestovat nedokázala. Rozdíl oprav silničních svršků po stavbě vodovodu mezi krajskými komunikacemi a místními komunikacemi je zřejmý.

Na místních komunikacích si obec nemohla dovolit více asfaltování, než je nad vodovodem. Tedy až na nějaké lokální výjimky. Není to o tom, že bychom nechtěli, ale naše finanční možnosti mají neúprosné limity. Obecně-prioritou letošního obecního rozpočtu společně s účelově pořízeným bankovním úvěrem je, úspěšně ufinancovat výstavbu vodovodu, a to musíme určitě zvládnout.

Akce vodovod však neznamená, že bychom se na obci zabývali pouze tímto projektem, byť nám odčerpal pořádné penzum kapacit. Jeho blížící se konec naopak kapacitu uvolňuje pro další projekty, na nichž dlouhodobě pracujeme a připravujeme je. Právě jeden zahajujeme ve spolupráci se Státním pozemkovým úřadem. Na jaře bylo vyhlášeno zahájení řízení o Komplexních pozemkových úpravách na katastrálním území Čeňovice. V pondělí 13. září 2021 bylo k němu svoláno úvodní jednání. Opět se jedná o dlouhodobý a náročný proces, ale věřím, že výsledná podoba uspořádání vlastnických vztahů na katastrálním území Čeňovice, která spočívá v soustředění nyní často „rozházených“ jednotlivých pozemků každého jednoho vlastníka po katastru do, pokud možno, jednotného a jedinečného vlastnického bloku, kdy každý takto soustředěný blok bude bez překážek přístupný, přičemž každý vlastník bude znát v terénu hranice svých pozemků se zemědělskou půdou. Zároveň očekáváme vznik některých nových tzv. „společných opatření“ s pozitivním efektem pro krajinu, pro přírodu a v neposlední řadě i pro každého občana žijícího na našem území. Pokud tato společná opatření vzniknou, a já věřím že vzniknou, budou mít postavení staveb ve veřejném zájmu. Jeden projekt tohoto typu dokonce již máme několik let připravený „v šuplíku“, a když se dokážeme společně dohodnout, může na horním toku Křešického potoka vzniknout velmi zajímavé opatření přírodě i člověku blízké. K očekávanému kladnému výsledku však dospějeme pouze plodnou spoluprací napříč všemi zúčastněnými stranami. Prostor pro vyjednávání bude veliký, jen jej smysluplně využijme. Současně věřím, že výsledek KPÚ na čeňovicu přesvědčí i vlastníky půdy v exravilánu na teplýšovickém katastru, když jiné přesvědčovací argumenty některé významné aktéry dosud nezaujaly.

Mezi další aktivity, které již běží, je možné zařadit přípravy celkem čtyř obytných lokalit, které investoři připravují pro realizaci výstavby pro rodinné bydlení. Primárně je třeba říci, že se jedná o naplňování stávajícího územního plánu (ÚP). Sice na poslední chvíli, ale přeci. O jaké lokality jde a co to bude znamenat pro obec?

Nejdále se jeví příprava lokality č. 1 v Teplýšovicích na Kovárnách, kde již došlo ke shodě mezi investorem technické veřejné infrastruktury a vlastníky pozemků. Smluvní partneři již učinili některé právní kroky zajišťující vícestannou jistotu pro plnění očekávaných výstupů, jimiž budou zařízeny stavební pozemky pro individuální výstavbu celkem 32 rodinných domů, plus plochy pro obecní občanskou vybavenost. Občanskou vybaveností je míněno využití pro školské zařízení s příslušenstvím a veřejný prostor.

Druhou připravovanou lokalitou, dle ÚP č. 11 v Teplýšovicích, jde o celistvé území se sedmi stavebními pozemky pro bydlení. Záměr developera je ve stupni zastavovací studie a lokalita je připravována jako kompletně investorský záměr s cílem následného prodeje zařízení a vybudovaných rodinných domků.

Třetí a čtvrtá lokalita se nachází v Čeňovicích, dle ÚP č. 1 a č. 3. Ta na západní straně je sice v pláncích, nicméně její potenciál pro výstavbu je v ploše cca 2,5 ha. Lokalita na severní straně má již své kontury v zastavovací studii.

(pokračování na str. 3)

Pokud se i tyto záměry v blízké době alespoň projekčně dotáhnou do konce, lze říci, že územní plán pro Čeňovice bude de-facto ze sta procent naplněn a využit. V Teplýšovicích tomu tak zdaleka není, a to i více než po dvacetiletém přesvědčování vlastníků pozemků k investicím. Ale pokud se zrealizují již výše zmíněné zástavby, s klidným svědomím můžeme nevyužitý potenciál ÚP vymazat.

Co to znamená pro obec. Logicky půjde v čase o postupný významný nárůst obyvatel. Ruku v ruce s rozvojem sídel přibudou obci nemalé starosti. Jak tomuto nárůstu obyvatel odolat, resp. jakým způsobem zkapacitnit související infrastrukturu a občanskou vybavenost? Nejde o technickou infrastrukturu, tu si na své náklady pořídí lokality sami. Jde o rozsah a kapacitu občanské vybavenosti. Máme však vybudovanou jistou úroveň poskytování tzv. veřejných služeb. Máme tedy na co navazovat a o to snadněji rozšiřovat. Co se týká strategie rozvoje, nevstupujeme do startovních bloků, na trati už dávno jsme. Řadu kroků se podařilo v nedávné minulosti učinit a postupně plníme další a nejedná se jen o pitnou vodu.

Abych byl korektní, musím uvést i jisté obavy některých občanů právě ze zmíněného územního rozvoje a z příchodu nových obyvatel. I v Teplýšovickém občasníku čas od času uvádíme statistická data o vývoji počtu obyvatel v obci, o nově narozených, zemřelých, nově přistěhovaných i odstěhovaných. Prostě logicky dochází jednak k přirozené generační výměně obyvatelstva a samozřejmě i určitým podílem se na změnách podílí občané nově příchozí. Ti z části odkoupili nemovitosti opuštěné, zvelebili je a obýdli, jiní některé rekreační objekty přizpůsobili k trvalému bydlení a zůstávají. Prokazatelně však vyrostla za ta léta řada zcela nových rodinných domů v každé z našich místních částí a v nich žijí nově příchozí. Ano, dosavadní progresy individuální výstavby se až na výjimky neuskutečňuje na ucelených zónách, jaké nás nyní nově čekají. K tomu mohu říci jedno: všichni jsme si schválili na přelomu tisíciletí územní plán a nyní dochází nutně k jeho naplňování. Věřím, že ten, kdo si najde u nás své místo pro bydlení, si sebou přinese i chuť integrovat se mezi starousedlíky. Také na starousedlících je určitá zodpovědnost, jaké jim vytvoříme podmínky a jaké jim nabídneme příležitosti. Pochopitelně je na každém, zda a do jaké míry je přijme, nabídnuté příležitosti využije k začlenění se do již zavedeného společenství. A že to jde, těch kladných příkladů tu máme celou řadu. Na druhou stranu, ne každý je ze své podstaty extrovert. Osobně bych považoval ve věci rozhodování se a ve věci volby místa pro život za moudré, opravdu dobře zvážit, zda chci žít na venkově či ve městě. Naše obec je ryze venkovem s intenzivním zemědělstvím, dnes žel i s intenzivním lesnictvím díky době kůrovcové. Těmito tradičním činnostem samozřejmě odpovídá určitý každodenní ruch. Nejedná se tedy o žádnou izolovanou odpočinkovou a relaxační zónu. Naše místní části jsou prostě vesnice. Právě z toho důvodu není obec schopna poskytovat služby v takové pestrosti a objemu, na které jsou lidé zvyklí z města. Minimálně tyto parametry je nutné zvážit při volbě místa pro život.

Ještě o vlivech na současný rozvoj. Obec mimo jiné ovlivňují realizace projektů přicházející tak říkajíc zvenčí. Na převážně většinu z nich máme možnost se podílet, připomínkovat je z pozice obce projekty přímo i nepřímo dotčené. Za ten nejčerstvější lze považovat od 1. srpna 2021 zavedenou integraci Středočeské autobusové dopravy do Pražské integrované dopravy. Jednak se jedná o významné navýšení počtu autobusových spojů, kterých dnes projede konkrétně

Teplýšovicemi celkem 21 prostřednictvím nové autobusové linky Benešov-Sázava-Uhlířské Janovice č. 770, plus dalších 16 spojů linky E68 z terminálu z Benešova a nově s dojezdem do Ostředka. Ta má dokonce přímý přípoj na linku Zruč nad Sázavou - Praha. Dá se očekávat, že i tato skutečnost naši obec ještě více zatraktivní. Cestující si pomalu a jistě zvykají na novou nabídku. Co se týká přípoje na Prahu, jde o mimořádnou změnu. Dojíždějícím za prací do metropole tato novinka může být zajímavou alternativou vedle individuální dopravy prostřednictvím dopravy osobními automobily. Čas ukáže, zda integrace hromadné osobní dopravy pro naše území má pozitivní význam a zda tento krok místní občané/cestující ocení.

Jen málokdy se ve svém příspěvku do občasníku nezmíním o odpadovém hospodářství a s ním o souvisejícím obecním systému. Několikrát, proto v dostatečném předstihu, jsem upozorňoval na nové požadavky s příchodem nového zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 1.1.2022. Jsme v realitě a po novém roce dojde ke změnám minimálně ve způsobu výběru poplatku za odpady, nevylučuji v tuto chvíli ani změny ve výši poplatku. V minulém čísle jsem poskytl statistická data na úseku odpadového hospodářství, která náš systém za r. 2020 vygeneroval.

Zde je nebudu opakovat. Musím Vám však sdělit, jak se naše obec v rámci Středočeského kraje umístila v soutěži „My třídíme nejlépe“, organizované každoročně autorizovanou obalovou společností EKO-KOM v oblasti sledování množství vyříděného recyklovatelného odpadu a jeho navrácení zpět do oběhu.

V roce 2020 v hodnocené kategorii obcí s počtem obyvatel 500-1 999 se Obec Teplýšovice umístila na 17. místě z celkem 433 středočeských obcí soutěžících.

Zde si navzájem můžeme pogratulovat k dosaženému umístění. Ale co více, nasbírané zkušenosti, způsob a intenzitu třídění odpadu můžeme výhodně zúročit v konfrontaci právě s novým zákonem. Když udržíme nastoupený trend, ubráníme se hrozícím sankcím za nadlimitní ukládání komunálního odpadu na skládky. Mějme stále na paměti, že nesmíme na skládku uložit více než 200 kg za 1 rok za 1 trvale hlášeného občana. Nedodržíme-li předdefinovaný limit, budeme trestáni. Pro srovnání, v roce 2019 jsme obsadili v té samé kategorii té samé soutěže 144. místo.

Ať se nám tedy to čtyřicáté vydání pěkně čte, ať nám přinese zajímavé a nové informace. O jeho budoucnost se snad již nemusíme obávat. Postupem času totiž musela být ustavena redakční rada, aby se zvládly přípravné práce předcházející vlastnímu vydání a tisku, dnes již nákladem 250 kusů. Natolik se rozrostla řada přispěvatelů od roku 2009. A za to občasník děkuje místním organizacím, spolkům a zejména všem těm aktivním lidičkám, kteří si dokáží udělat čas a obohatit čtenáře informacemi, co se v té které organizaci či spolku povedlo udělat od posledního vydaného čísla. My čtenáři chceme zároveň poděkovat redaktorovi M. Kratochvílovi, který je pod každým tím nákladem neviditelně, přesto podepsán, a to si ještě najde čas, aby do něho tu a tam něco připsal. Při stejné příležitosti se sluší poděkovat i redakční radě a jejím členům, kteří každý příspěvek před jeho vydáním zkontrolují s cílem včas napravit případné nedostatky.

starosta obce

Historie naší školy na pokračování, díl 1.

Chceme-li se podívat ke kořenům teplýšovické základní školy, musíme se přemístit do 18. století, kde podle pověsti první výuku prováděla „bába kořenářka“ v domku čp. 20. Podle modlitebních knížek a knížek, které si kdo přinesl, učila děti převážně číst. Z této doby se nedochoválo nic, než právě tyto pověsti.

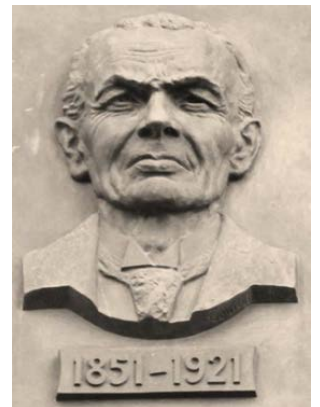
První škola byla postavena teprve ke konci 18. století za vlády císaře Josefa II, a to na místě, kde v dnešních dobách stojí dům čp. 17, který patřil pod správu panství v Komorním Hrádku. Třída byla jen jedna a choďovalo se sem, jen když nebylo co na práci. Učitel měl pouze jednu setnici, kde děti sedávaly na zemi, na níž i psaly.

Prvním učitelem za vlády císaře Josefa II. byl tesař Václav Frinta, který se naučil číst a psát teprve na vojně, po které se stal učitelem. Mnoho toho neuměl, a proto jeho odměna byla velmi malá. Na zdejší škole působí do roku 1793. Po Václavu Frintovi na školu přichází Antonín Bubeník, rodák z Libže, který měl již stanovené "služební požitky". Mladší děti mu platily po krejcaru, starší po půldruhém krejcaru a nejstarší po dvou krejcarech za týden. Takto na škole působí až do své smrti v roce 1829. Během jeho života v roce 1818 na školu přichází jako pomocný učitel Josef Tomas, který po jeho smrti přebírá funkci hlavního učitele. Byl to rodák z Teplýšovic. V mládí se vyučil hudebně, poté odchází na zkušenou do Vídně a do Prahy, kde nabyl jakéhosi vzdělání. Jeho slušné bylo již lepší. V posledních letech dostával 300 zlatých a konečně 400 zlatých a naturální požitky. Jeho působnost je datována do příchodu Šimona Krásnického v roce 1876.

Šimon Krásnický

Šimon Krásnický je asi největší postavou základní školy v Teplýšovicích. Narodil se 30. prosince 1851 ve Slavkovicích, okres Nová Kdyně. Rané dětství prožívá v Všepadlech. Vystudoval Hlavní německou školu v Klatovech a nižší reálku v Domažlicích. Učit začal již v 16 letech jako mladší učitel ve Statěnicích. Později odešel na učitelský ústav v Praze, kde pobyl 3 roky. Po studiích v Praze odešel Šimon Krásnický učit do Načeradce a po nějakém čase do Střechova. V Teplýšovicích působí od r. 1876. Šimon Krásnický učil v malé škole, umístěné v čp. 17. Šimon Krásnický pobíral 400 zlatých ročně, obhospodařoval pole, která patřila ke škole, ze zádušní pokladnice dostával ročně 14 zlatých 70 a půl krejcarů, za které musel hrát na varhany v kostele a ještě dostával z nadace založené kněžnou z Komorního Hrádku ročně 33 zlatých 48 a půl krejcarů.

Přesto peněz bylo málo a dětí hodně. Školní světnice byla malá, děti si neměly kam sednout a tak v roce 1879 pomýšlí o nové škole se dvěma třídami. V roce 1881 Zemská rada povoluje druhou třídu a naléhá na Školní radu, aby opatřila řádné místnosti. Občanům se do stavby nechtělo, báli se vydání a hubovali na učitele, že je tím vinen.

Manželka Šimona Krásnického se jmenovala Kateřina a společně vychovali 8 dětí. Děti se jmenovaly: Jakub, Anastázie, Kateřina, Josefa, Františka, Josef, Karel a Emanuel. Všechny děti, s výjimkou Anastázie, která se velice brzy vdala, nechal Šimon Krásnický vystudovat. 10. dubna 1882 koupil Šimon se svou ženou Kateřinou dům čp. 27 (bývalá hospoda), na kterém hospodařil jen do 4. 10. 1883, kdy tuto chalupu prodal. Ve stejný rok, 28. března, jsou kopány první základy, když byla stavba zadána Janu Spanilému z Prahy v hodnotě 12'650 zlatých. Po necelých sedmi měsících se schyluje ke kolaudaci budovy nové školy, ale pro prohnuté stropy není schválena. Veškeré nedostatky jsou odstraněny a 19. prosince 1883 může kolaudace proběhnout znovu, tentokrát úspěšně. Za čtrnáct dní poté 2. ledna 1884 se může uskutečnit první výuka v nové budově. Ve stejný den se Šimon Krásnický přestěhoval do nově postavené školní budovy čp. 45, kde působil jako

řídící učitel a zároveň v této školní budově i s celou svou rodinou bydlel. V roce 1914 propuká 1. světová válka, která zasáhne i místní školu. Během války totiž zahyne i několik bývalých studentů, kteří položí život za svůj národ. Jejich památce je věnován pomník na návsi před dnešním Obecním úřadem.

Šimon Krásnický byl nejen uznávaným a milovaným kantorem, ale i činným občanem v celé oblasti kultury v Teplýšovicích. Mimo jiné pořádal a režíroval divadelní představení společně se sborem místních hasičů, pořádal veškeré kulturní akce vztahující se k různým méně či více významným jubileím, hrál na varhany a všestranně spolupracoval s občany této vesnice.

(pokračování na str. 5)

J. A. Komenský k dnešku

2020 - 350 let od úmrtí

2022 - 430 let od narození

O sebeovládání

„Sebeovládání je pro každého člověka tak naléhavě nutné jako pro žádné jiné stvoření. Na žádném jiném stvoření nezávisí takovou měrou spása nebo záhuba ostatních stvoření i celého světa.

Sebeovládání je pro každého člověka možné. Sebeovládání je to nejlehčí a zároveň i nejobtížnější.

Ten, kdo nedovede ovládat sebe, nedokáže vládnout ničemu. Kdo však umí správně ovládat sebe, osvědčuje svou schopnost vládnout i druhým.“

PG

Stal se prvním „ČESTNÝM OBČANEM“ v Teplýšovicích a toto uznání si dozajista plně zasloužil. 1. dubna 1920 odešel na vlastní žádost do penze. Šimon Krásnický učil neuvěřitelných 53 let. Plných 44 let vyučoval zde v Teplýšovicích a vychoval tak několik generací. Zaslouženého odpočinku si však neužil dlouho, protože po nemoci 16. ledna 1921 umírá.

V roce 1897 na zdejší školu přichází Jan Zeman. Nejprve jako pomocný učitel a po odchodu Šimona Krásnického druhý ředitel školy. Jan Zeman se narodil 29. 5. 1870 v Horní Cerekvi a v roce 1889 absolvoval učitelský ústav v Kutné Hoře. Na podzim v roce 1922 provádí opravu zatopených sklepů, kde spodní voda dosáhla výšky 80 cm. Za jeho funkce vchází v platnost tzv. „Malý školní zákon“ o zrušení úlev ve školní docházce a je zavedena povinná osmiletá školní docházka. Na škole působí do 16. listopadu 1930.

Během dalších let se na pozici ředitele teplýšovické školy vystřídají Jan Procházka, Jan Hošek, během jehož dočasného přeložení funkci zastává Marie Pištorová. 4. 6. 1933 se dostává největšímu uznání Šimonu Krásnickému, který se posmrtně stává čestným rodákem obce Teplýšovice a zásluhou spolku rodáků je k 50. výročí budovy školy nad vchod umístěna pamětní deska k uctění památky s jeho podobiznou. 15. srpna 1933 přichází na školu Václav Styblík, nejprve jako zastupující učitel a od 1. července 1934 již jako definitivní učitel. Na škole působí do 23. září 1938, kdy jeho činnost přeruší mobilizace, při které narukoval na pozice na Slovensku. Do teplýšovické školy se vrací 29. listopadu 1938 a po přeložení Jana Hoška pro neučitelské chování se stává prozatímním ředitelem školy. V následujícím školním roce je již Václav Styblík už jako ředitel a vede Základní školu v jejích nejtěžších chvílích a to během druhé světové války.

Druhá světová válka poznamenala školu jak na jejím vzhledu, její výzdobě i zvyklostech. Nejprve je ve škole zavedena povinná výuka německého jazyka, poté na místa československých velikánů Tomáše Garrigue Masaryka a Edvarda Beneše jsou umístěny obrazy vůdce

Adolfa Hitlera a protektorátního prezidenta Emila Háchy, nechybí ani pozdrav zdviženou pravicí mezi všemi pedagogickými pracovníky.

Druhá světová válka se dotkla i vyučovaných dětí. Vyučovací hodiny jsou prodlouženy na 50 minut, jsou povinně po dobu šesti let během vyučování pravidelně slaveny narozeniny Adolfa Hitlera, výročí vzniku protektorátu Čechy a Morava a po roce 1942 povinně vzpomínají na zesnulého Reinharda Heydricha. Na škole vlaje protektorátní a říšská vlajka a budova je opatřena dvojjazyčnými nápisy. Největší ránu dostává škola 27. května v roce 1943, kdy je z budovy při kovové mobilizaci odmontována pamětní deska Šimona Krásnického.

Obecná škola se však vyvíjí i přes veškeré útrapy 2. světové války. Během zimních prázdnin v roce 1940 je škola celá vymytá, jsou naolejovány podlahy a napastována všechna topná tělesa a o dalších prázdninách v letním období v roce 1941 je do školy zavedeno elektrické osvětlení. Výuka probíhá nepřetržitě po dobu celé války a je pozastavena jen na krátké období od 25. března do 10. května 1945, kdy je budova zabrána a z tříd jsou zřízeny prostory pro německé uprchlíky z Horního Slezska. Po 6 letech německé okupace je Československo a škola opět svobodná a může se těšit dalšímu svobodnému fungování, které výstižně vystihl ředitel Václav Styblík v části svého zápisu ve školní kronice.

"Květen, měsíc květů, krásy a radosti vždy volné nezpoutané přírody, přinesl nám Čechům osvobození ze smrtelného jha, které přes 6 dlouhých let ničilo ducha i tělo hrdinného a krásného národa českého. Jsme zbaveni těžkých pout, česká duše se osvobozuje do plné šíře a hloubky, český národ začíná žít novým životem".

V dobách svobodné druhé republiky prochází škola opět spoustou změn. Nad vchod je zpětně umístěna pamětní deska Šimona Krásnického, odstraněny obrazy Adolfa Hitlera a Emila Háchy. Po odchodu německých uprchlíků z Horního Slezska jsou místnosti patřičně vydezinfikovány, stěny opatřeny novou malbou a obrazy navrátilivšího prezidenta Edvarda Beneše.

Pokračování příště: Roky 1945 – 1989

Čtení z kroniky

...pokračování z minulého vydání...

V českých zemích začaly se pak brambory pěstovati nejprve v zahrádkách a byla k nim nedůvěra. Později ve větším množství pěstovaly se jako krmivo pro dobytek. K jejich většímu rozšíření došlo až na sklonku vlády Marie Terezie, v dobách neúrody, kdy vrchnost nařídila, aby jich jako pokrm užívali také poddaní. Ti si na ně časem zvykli a jejich zásluhou zmírnila se také bída a zhouba hladu v létech 1760 a následujících.

U nás v kraji začaly se nejprve pěstovati v Tatouňovicích, záhy též i jinde, a také na panství Střížkov. Pěstování brambor podnítilo majitele Střížkova, že tu zřídil lihovar, kde se brambory zpracovávaly na líh. Pak se brambory rozšířily již všude a staly se velmi důležitým produktem, sloužícím jak pro potravu lidí, tak i hospodářského zvířectva. Též i jako důležitá průmyslová surovina.

Do r. 1787 byl Střížkov nepatrnou vesničkou, čítající i s dvorem pouhých 5 popisných čísel, a to vesměs panských. Po zřízení lihovaru se začal rozmáhat a domky tu rostly jako houby po dešti. Během několika let tu vznikla celá řada dalších nových domů a do r. 1841 tu již bylo 20 popisných čísel.

V té době vzniklo asi Zálesí. Roku 1841 tu byly jenom dvě chalupy. Pohodnice – jak se tehdy říkalo – a hájovna. Byly tu 4 jitra lesa, který patřil ke Střížkovu. Obě bylo katastru obce Teplýšovice. Kuriosita byla ta, že obě zmíněné chalupy nesly čísla tatouňovická. Pohodnice č.9 a hájovna č.10. Když roku 1841 baron Vilanu prodal svůj pozemek – z části pole a z části les Sedlmajerovi, pohodnému z Benešova, týž les vykácel a zpeněžil, hájovnu zrušil, celý pozemek rozparceloval a rozprodal zájemcům na stavbu chaloupek, jichž tu nově vzniklo osm. Při číslování dostala chalupa pohodného jako stranou ležící č.p.9, čili zůstalo původní číslování a celá ves byla i číselně připojena k Teplýšovickým, čili měla své samostatné číslování. V roce 1858 bylo tu devět popisných čísel, později vzniklo č.p. 10. Tento stav zůstal až dosud. V r.1968/9 přibyla tu jen jedna chata, ale naproti tomu jedno pop. číslo a to č.6 vyhořelo a obnoveno nebylo.

Leč vraťme se k našemu tématu o zemědělství. Způsob trojpolního obhospodařování pozemku byl zcela opuštěn a nahrazen postupně intenzivním způsobem hospodaření. To se zvýšilo zejména zavedením strojů a používáním umělých hnojiv. To začalo ve větší míře zejména po první světové válce. Ale lidstva přibývá a také životní nároky stoupají. Je třeba vytěžiti z půdy co nejvíce a dlužno tudíž hospodaření ještě více vystupňovati. To nebylo dobře možno při stávajícím způsobu hospodaření na rozdrobených pozemcích. Výsledek našeho zemědělství nebyl s to nás uživit a musili jsme zemědělské produkty dovážeti. A to za prodej jiných důležitých našich výrobků do zahraničí, abychom měli, čím potraviny z dovozu zaplatiti.

To nám zase znemožňovalo opatřiti si dovozem jiné k životu potřebné produkty a zboží, které my u nás nemáme. Je proto nutno snažiti se o to, abychom sami, pokud lze nejvíce doma zemědělských produktů vyrobili, aby potřeba ze zahraničí byla co nejmenší. Bylo nutné celé zemědělství zreorganizovati, vytvořiti velké lány, v možné míře je zvelebiti melioracemi atp.

Aby toho bylo dosaženo, byla zavedena jednotná zemědělská družstva, nebo státní statky, kde se na větších lánech dá intenzivním způsobem hospodařiti. Zakládání jednotných zemědělských družstev

zprvu naráželo na značné potíže, což bylo zaviněno konservatismem dosavadních držitelů půdy, kteří se neradi přidružovali. Ale počáteční potíže byly překonány a dnes všichni zemědělci vidí prospěšnost tohoto podnikání a jen málo je těch, kteří ještě hospodaří samostatně. Tak u nás v Teplýšovicích je již jen jeden soukromě hospodařící malozemědělec. Jeden v Humenci a jeden v Zálesí. Začátky byly sice velmi svízelné, ale dnes je družstvo jedno z nejlepších na našem okrese Benešov. Před deseti lety bylo na jednu pracovní jednotku vypláceno 5,-- Kčs, loni to bylo již 16,-- Kčs a na rok 1968 je na jednotku 21,-- Kčs a k tomu přijde ještě hodnota naturalí ve výši Kčs 3,-- na jednotku, tudíž hodnota jednotky pro rok 1968 činí Kčs 24,-- , což je na naše poměry velmi pěkné.

Na příznivý výsledek hospodaření v r. 1968 mělo vliv i mimořádně příznivé počasí, v důsledku, jehož měly zemědělské polní plodiny příznivé vegetační podmínky. Vše bylo včas a kvalitně sklizeno. Byly zlepšeny mechanizační prostředky, zejména kombajny, které sklídily téměř beze ztrát. Zlepšila se i pracovní morálka, která se postupem času stále zdvíhá.

Pro úplnost poznamenávám, že podle sdělení předsedy JZD obhospodařovalo družstvo 840 ha půdy, jež byla v r.1968 takto využita, pokud jde o jednotlivé plodiny:

640 ha orné půdy
130 ha luk
30 ha pastvin
30 ha pícnin na orné půdě
10 ha různé: cesty, meze atp.

Tak končí zápis z roku 1968, kde je popsán způsob hospodaření a změny, které v tomto odvětví nastaly.

Myslím, že každý z nás si může sám udělat obrázek, jak tato slavně zakládaná družstva fungovala. S pohledem na současnou situaci se některé věci nezměnily, velké podniky v našem kraji obdělávají lány polí a také se pomocí výše zmíněných umělých hnojiv snaží získat maximum z každé úrody, otázka je, jaký přístup je správný pro ekonomickou stránku a jak na tom jednou bude životní prostředí a vůbec krajina kolem nás za několik let.

Všem čtenářům přeji příjemný podzimní čas a hodně zdraví.

Ondřej Škvor, kronikář obce

AKCE POŘÁDANÉ ZO ČZS TEPLÝŠOVICE

1. a 2. října pátek, sobota)	Soutěžní výstava ovoce, zeleniny, květin a medu Výtvarná soutěž pro děti – téma „zviřátka v zahradě“ pátek 9,00 - 11,00 // 13,00 - 18,00 hod. sobota 8,00 - 18,00 hod. v sokolovně v Teplýšovicích
23.října (sobota)	Zámek Karlova Koruna a Slavnosti ovoce v Holovousích odjezd z Benešova 8,00 h., z Teplýšovic v 8,20 h. nutná rezervace info p. Kaňková (tel.: 722801696 po 17 h. email: EvaKank@seznam.cz, nebo osobně)
říjen	Odpoledne s dětmi – rychlení cibuloviny dětské hřiště u sokolovny v Teplýšovicích, termín upřesníme
6.listopadu (sobota)	Den stromů – přidejte se k nám společně zasadíme další jabloně podél silnice z Teplýšovic do Čeňovic sraz v 9,00 h. u rybníka

Akce se uskuteční s ohledem na aktuální dění v zemi. O jejich konání budete včas informováni vyvěšením plakátů a na webových stránkách našeho spolku: www.zahradkari.cz/zo/teplvsovice/

FOTBALOVÝ TEPCUP 2021

V neděli 5. září 2021 se u nás v Teplýšovicích odehrál za krásného slunečného počasí a za podpory diváků, zejména z řad rodinných příslušníků, 2. ročník velmi kvalitně obsazeného turnaje mladších přípravků TEPCUP.

Zúčastnilo se celkem 12 družstev, tj. cca 120 dětí, včetně domácího TJ Sokolu Teplýšovice. Pozvání opět přijaly týmy AC Sparta Praha, FK Příbram, FK Pardubice, FC Tempo Praha, FC MAS Tábořsko, SK Benešov, FK Admira Praha, SK Dynamo České Budějovice, FC Sellier&Bellot Vlašim, Bohemians Praha 1905 a nově TJ Sokol Krhanice.

Družstva se střetla ve dvou základních skupinách s následným play-off a zápasy o konečné umístění. Domácí tým se stal vítězem skupiny B, tudíž jedním ze čtyř nejlepších družstev turnaje.

Během jednotlivých zápasů jsme viděli pěkné souboje, zdařilé kličky, chytré nahrávky a krásné góly.

První místo si po nelehkém finále zaslouženě odvezl tým FC Tempo Praha. Na druhém místě se umístil SK Benešov. O třetí místo bojoval náš tým s Bohemians Praha 1905. Sice jsme Bohemku napodruhé nezdovali, přesto jsme ale z fantastického 4. místa v této konkurenci nadšeni! A k tomu jsme si z turnaje odnesli titul nejlepšího střelce, kterým se stal Tomáš Starosta s celkovým počtem 11 nastřelených gólů. Kluci jsou bojovníci. Oproti loňskému ročníku se zlepšili v celkovém umístění o čtyři příčky a opět dokázali, že jsou velmi silnými a vyrovnanými soupeři. Za nás – úspěšný ročník!

Děkujeme všem hráčům, trenérům, rozhodčím, rodičům, zkrátka všem, kteří pomohli s realizací turnaje, fanouškům za super atmosféru a v neposlední řadě TJ Sokolu Teplýšovice za velmi kvalitní a stabilní zázemí, které mimo jiné ocenili i ostatní účastníci turnaje. *Tomáš Starosta, trenér*

"B"	FK ADMIRA PRAHA	SK DYNAMO ČESKÉ BUDĚJOVICE	TJ SOKOL TEPLÝŠOVICE	FC Sellier&Bellot VLAŠIM	BOHEMIANS PRAHA 1905	TJ SOKOL KRHANICE	BODY	SKÓRE	POŘADÍ
FK ADMIRA PRAHA	X	3:3	3:3	4:2	2:3	4:1	8	16:12	4.
SK DYNAMO ČESKÉ BUDĚJOVICE	3:3	X	1:2	6:0	3:3	5:0	8	18:8	3.
TJ SOKOL TEPLÝŠOVICE	3:3	2:1	X	2:3	4:1	5:1	10	16:9	1.
FC Sellier&Bellot VLAŠIM	2:4	0:6	3:2	X	2:5	2:3	3	9:20	6.
BOHEMIANS PRAHA 1905	3:2	3:3	1:4	5:2	X	3:0	10	15:11	2.
TJ SOKOL KRHANICE	1:4	0:5	1:5	3:2	0:3	X	3	5:19	5.

Spor o povahu letošního léta

Měsíc	Průměrná měsíční teplota Teplýšovice	Souhrn srážek za měsíc Teplýšovice
Duben 2021	+5,2°C	39 mm
Květen 2021	+10,5°C	160 mm
Červen 2021	+19,2°C	116 mm
Červenec 2021	+18,7°C	93 mm
Srpen 2021	+16,3°C	125 mm

Z mnoha stran jsem v poslední době slyšel názory na to, že letošní léto nestálo za nic, bylo prý hodně studené a mokré. Pak je tady ovšem také hlas meteorologů a ten říká trochu něco jiného. V novinách a v rozhlasu jsem četl a slyšel několik rozhovorů s odborníky na toto téma. Ti se v podstatě shodují na tom, že letošní léto bylo teplotně průměrné a srážkově mírně nadprůměrné.

To celkem potvrzuje i tabulka naměřených hodnot v Teplýšovicích. Od dubna až do konce srpna byly teplotně pod průměrem právě pouze oba zmíněné krajní měsíce. Úsek květen až červenec byl teplotně v průměru. U srážek je to trochu jinak. Srážkově podprůměrný byl pouze duben. Červenec byl srážkově průměrný a ostatní měsíce byly opravdu více deštivé.

Ještě jeden zajímavý poznatek. Letos se po delší době naplno projevil efekt Medarda. 8. června sice nepršelo, ale období od zhruba 10. června do 20. července bylo opravdu více deštivé s mnoha srážkami, které byly dost často přivalové. Po nich přišlo období poměrně stabilního a teplejšího počasí, které bylo, hlavně ve druhé půli srpna, vystřídáno opět srážkami a citelným ochlazením. Druhá polovina srpna tak byla opravdu dost studená.

Letošní léto nás tak vrátilo do dob, které pamatují ti dříve narození. Tedy do dob, kdy bylo v létě běžné, že týden prší a týden je slunečno, kdy teploty ke 30°C byly považovány za ojedinělé a extrémní.

Pirátské stanování kroužku cvičení pro děti v Teplýšovicích

Tak jsme se konečně dočkali a koncem srpna si mohli opět užít zábavu s dětmi na stanování.

Letošním tématem byli „Piráti“. Stanovali jsme u Čeňovického Mlýna a bojovat o indicie k pokladu jsme chodili na „Františkovo moře“. Účast byla rekordní, celkem se nám přihlásilo 33 dětí, což je skvělé. Nic však není bez mráčku a to platilo i o počasí na naše stanování. Hlásili 14 °C a déšť. S napětím jsme každý den sledovali předpovědi a vůbec to nevypadalo dobře. Řekli jsme si však: „Jsme piráti, něco vydržíme a nějaká bouře na moři nás rozhodně od plavby za pokladem neodradí“ a tak jsme vyrazili vstříc dobrodružství.

Ve čtvrtek, kolem 13:00 jsme se sešli společně u Sokolovny. Pokladuchtiví piráti naskákali do aut, na auta a na vozík a natěšeni jeli do základního tábora. Na uvítanou jsme si společně zatančili náš pirátský tanec, obsadili připravené stany a rozdělili se do dvou posádek. Protože na nás vykukovalo sluníčko, museli jsme toho využít a vyrazit na „moře“.

Tam na naše pirátské posádky čekaly připravené vory a tak si hned stihly závod v obeplutí ostrova, vyzkoušeli kladku přes moře na ostrov, ... a tak jsme si to odpoledne krásně užili – dokonce se našlo i 12 odvážlivců, kteří okusili teplotu vody (prý byla teplá). Cca v 17:30 nás vyhnal déšť, ale to nám nevadilo, protože jsme měli připravenou výbornou svačinku (palačinky s nutelou/marmeládou). Pršet nepřestávalo a tak jsme pokračovali v hraní her v naší „polní jídelně“ a když se večer opět vyjasnilo, hráli jsme hry na louce a došlo i na táborák, kde jsme si zatancovali, zaspívali a zablblili. Zajda a Jiřík Uhlíř nám dokonce zahráli pár písniček na kytaru. K večeri jsme měli párečky a buřtíky. Den se chýlil ke konci a tak jsme šli spát, abychom načerpali sílu na další boje (i když naši piráti nechtěli vůbec usnout) ©.

Hned ráno nás vzbudily písničky, které značily budíček a rozcvičku. Následovala snídaně, hygiena a hry ve velkém stanu, protože opět pršelo – obejití všech pirátů na prkně, plnění kýble vodou, ... Jakmile vysvitlo sluníčko, pádili jsme opět na vory, protože jsme se dozvěděli, že na povrch moře vyplulo mnoho indicí, které je třeba sebrat. Následoval oběd (řízky s kaší) a polední klid. Odpoledne jsme šli opět k vodě – tentokrát na kladku, kde jsme se trefovali míčem do duše pneumatiky a někteří se opět vykoukali. K večeru jsme hráli hry v táboře – hod vejcem, hada, ... A protože nás večer čekala bojovka, museli jsme se na ni posilnit (k večeri bylo uzené s kaší a gulášová polévka).

Cca ve 20:30 jsme chtěli vyrazit na noční hru – tajuplnou cestu bažinou, která vedla kolem tajemné tůňky, mrtvého piráta (od kterého měl každý malý pirát přinést zlatou minci) až k moři, ALE! Když už jsme měli vše připraveno, začalo strašně pršet a předpověď hlásila, že bude pršet celou noc. Nakonec jsme přeci jen vyrazili (dle předpovědi nemělo pršet 30 minut) a jak jsme to vzali hopem. Když jsme se všichni šťastně sešli u moře, jako vyvrcholení celého večera byl připraven krásný ohňostroj.

Pak už jsme byli všichni úplně promáčení, utahaní, ale plní krásných zážitků. A tak jsme se odebrali do tábora, kde proběhlo rychlé převléknutí do suchého oblečení a šup do teplých spacáků a spát.

Poslední den už piráti cítili, že jsou blízko podkladu a tak hned po rozcvičce, snídaně a zabalení věcí nastal boj o to, která posádka získá poklad jako první. Indicie je vedly k „Riškovu moři“ ale tam zjistili, že si z nich kapitán Jack Spider (dnes již mrtvý pirát, který zde poklad ukryl) vystřelil a poklad nakonec ukryl na Watermannův ostrov ve Františkově moři.

Piráti byli fér a o nalezený poklad se nakonec rozdělili spravedlivě obě posádky. Poté jsme si slavnostně připili, že jsme celou cestu za pokladem zvládli a kdo chtěl, mohl s námi strávit ještě pirátské odpoledne, na pirátské svatbě (a že jsme si to užili až do ranních hodin).

Každopádně ač nám počasí nepálo na 100%, tak jsme tomu program přizpůsobili a nakonec si vše parádně užili.

Velké poděkování patří:

- Všem dětem, byly úžasné!
- Rodičům za důvěru a pomoc při přípravách (vorů, kladky, tábora, maminkám za napečení buchetek na snídani,...)
- Rodině Pokorných, kteří nás nechali stanovat u nich na louce.
- Paní Libě Hasenkopfové, Maruše Tůmové a Janě Novákové za výborné palačinky.
- Petře Frkové za párečky, Zuzce Vosičkové za ceny do pokladu, paní Jarolímové a Slaninové za bramborovou kaši.
- Firmě Bushman za krásné pirátské hrnečky, Generali České pojišťovně za parádní speciální ceny (pro odvážné piráty, kteří se nakonec namočili).
- Františkovi Laštovkovi za možnost řádit na jeho krásném moři.
- Martinovi Urbanovi a Honzovi Doležalovi za obrovskou pomoc během celého stanování – bez nich by to snad ani nešlo.
- Josefu Stěhulovi za zapůjčení duší z pneumatik na vory.
- Dále obci Teplýšovice za finanční příspěvek a zkrátka všem, kteří nám pomohli/přispěli/darovali ceny, ...

Zahradkáři a děti

V květnu se začala rozvolňovat epidemiologická opatření. Nejvyšší čas na jarní setkání s dětmi. Sešli jsme se opět na hřišti u sokolovny a program byl opravdu bohatý. Tradiční květinové odpoledne se konalo třetí květnovou nedělí, ale počasí bylo spíš aprílové. Místo příběhu o Bobovi a Bobkovi by byla příhodnější pohádka O pejskovi a kočičce jak sušili prádlo. Střídavě jsme se utíkali schovat před deštěm do sokolovny a zase se vraceli k práci, při které nás hřálo rozesmáté sluníčko. Takový zahradník má z jara napilno, ani my jsme nezaháleli. Po společné pohádce jsme sázeli předpěstované sazeničky afrikánů, slunečnic, okrasných kopřiv, rajských jablíček nebo okurek. Z velkého množství nasbíraných přírodnin jsme tvořili hmyzí hotely, na ukázkách jsme si opět připomněli dětskou soutěž herbář a na podzimní výstavě uvidíte, jak se nám podařila velká společná omalovánka *zahradnická abeceda*.

Výstava ovoce, zeleniny a květin je pro nás zahradkáře velkou oslavou celoroční práce a až se půjdete letos podívat na vystavené výpěstky, vezměte s sebou také děti. Děti se mohou zapojit do soutěží o ceny (výtvarná soutěž, herbář), již tradiční je v sobotu od 13 do 14 hodin vědomostní a poznávací soutěž o ceny, novinkou je dětský koutek *Zahradníček*.

Neodpustím si pozvání na říjnové odpoledne s dětmi. Vyzkoušíme rychlení cibulovin, tak nám držte palce.

Za výbor ČZS Jaroslava Škvorová

Hurá, bude ze mě školák...

Konečně přišlo léto, tolik očekávané období, které jsme mohli využít na výlety, radovánky, hry na zahradě a načerpat energii z tolik vytoženého sluníčka. Léto nám ale také přineslo loučení s našimi předškoláky, z jejichž úst často znělo: „Hurá, půjdu do školy.“ Leckteré maminky uronily jistě slzičku, stejně jako my paní učitelky, jak rychle nám děti vyrostly.

Jsme nesmírně šťastné, že po dlouhém covidovém období bylo možné uskutečnit pro děti čtyřdenní výlet, který se letos konal v Klubu lávka v Choceradech. A sluníčko jakoby nám chtělo říci, zasloužíte si po tolika nesnázích a omezeních teplo a krásné počasí. Krásně totiž rozhodně bylo.

Děti si užily vodní hry a koupání, tvořily, zpívaly a hlavně trávily spoustu času na čerstvém vzduchu a v lese. Není divu, že téměř každý večer usínaly hned u pohádky a některým dětem, i když se jim občas zastesklo po domově, se domů nakonec moc nechtělo.

Po návratu z výletu se červen přehoupl rychlostí blesku a přišel čas na loučení s předškoláky. To se uskutečnilo stejně jako v loňském roce na zahradě mateřské školy. Mladší děti si pro ty předškolní přichystaly krátké vystoupení na rozloučenou a předškolní děti se nenechaly rozhodně zahanbit a předvedly také svůj program rodičům a ostatním zúčastněným.

Poté již následovalo tradiční pasování na školáky za hudebního doprovodu. Programu se v letošním roce zúčastnila také varietní umělkyně a kouzelnice Agnes Adonis, která svým vystoupením bavila nejen děti, ale také dospělé. Pro všechny bylo na místě přichystáno občerstvení, za což moc děkujeme také rodičům, kteří se na něm podíleli.

Příjemný byl jistě i náš grilovací koutek, o který se zodpovědně starala mužská část osazenstva: Láďa a Adam, kterým moc děkujeme za pomoc a hlavně dobrou náladu. Po celou dobu panovala příjemná atmosféra, rozléhal se zde dětský smích a rodiny s dětmi relaxovaly na trávě. Nemohly jsme jako paní učitelky být víc spokojenější. Následujících pár dní ve školce uplynulo jako voda a nastaly ty skutečné prázdniny, které jak doufáme, všichni strávili podle svých představ. Zážitky děti vypráví i nyní, kdy jsme se opět sešli všichni ve školce, přivítali jsme mezi sebou nejen nové děti, ale také novou paní asistentku. Všichni se moc těšíme, co hezkého nám září a podzim přinesou. V plánu jsou nové programy pro děti, které již od konce srpna pečlivě připravujeme a doufáme, že potěší nejen děti, ale i jejich rodiče.

Doufáme, že budeme stále kouzlit úsměv na dětských tvářičkách a první slzičky a stýskání brzy odplují, stejně rychle jako papírové lodičky.

Září, vítáme tě u nás ve školce....

Za kolektiv MŠ, Markéta Vlčková

Skupinový vodovod CHOPOS..... V září probíhají tlakové zkoušky všech částí vodovodu. Jsme velmi přísní a sebemenší podezření úniku necháváme prověřit a odstranit. Kontrolujeme také průchodnost potrubí, při níž dochází k vyčištění řadů od různých nečistot, které v potrubí zanechala stavba. Z tohoto důvodu jsme se ještě nepustili do instalací domovních vodoměrů. Každý vodoměr má sítko, které by se mohlo zanechat nečistotou. Bohužel to někde vyžaduje zopakovat výkopové práce. Dokončují se asfalty, aktuálně ve Vranově, v Ostrředku a Bořeňovicích. V Teplýšovicích jste mohli zaznamenat několik vrtání do asfaltů. Jde o provádění zkoušek kvality povrchů, které musíme doložit prostřednictvím protokolů vystavených akreditovanou laboratoří. Zhotovitele ještě čeká označit všechny uzávěry (šoupata) cedulkou umístěnou v blízké vzdálenosti. Dále probíhá geodetické zaměření cca 42 km dlouhého vodovodu a vklad do katastru. Připravují se smlouvy o služebnosti. Průběžně se dělají proplachy a desinfekce potrubí, které budou v závěru zakončeny rozbory vody, které musí splňovat požadované parametry. Vše se nakonec musí potkat s kolaudací stavby. Dokud nebude zkolaudováno, nemůžeme zahájit dodávku pitné vody. Připravujeme několik smluv s distributorem vody s ÚV Želivka. Vše musí být řádně smluvně ošetřeno. Musíme také splnit pěknou řádku podmínek, abychom od Krajského úřadu Stř. kraje získali povolení k provozování. Není daleko od pravdy, když napíšeme, že jde o papírovou válku. Dokumentace, které nám plní skříň, zaplní nakonec celou kancelář. O dokladech, které průběžně předkládáme poskytovateli dotace ani mluvit nebudu. Když se vrátíme ke stavbě, tak řešíme aktuálně systém řízení vodovodu pomocí moderních aplikací – ovládání, zabezpečení přenosy dat atd. Provozovat vodovod s minimem pracovníků vyžaduje sofistikovaný systém. I tak zbudě dost práce manuální a fyzického dozoru. Novým vodovodem propojujeme i již existující vodovody v Čakově, Chotýšanech a ve Struhařově. Zejména systém napouštění zdejších vodojemů nám dělá vrásky, ale to zvládneme. Pro každého odběratele máme připravenou smlouvu a brzy rozjedeme další legislativní činnost. Musíme v krátké době uzavřít minimálně 800 smluv na novém vodovodu a minimálně dalších tisíc smluv s odběrateli v obcích, ve kterých budeme také provozovat vodovod. Pro svůj příspěvek jsem si moc místa nenechal, tak ještě v krátkosti uvedu. Stavbu chceme převzít nejpozději koncem letošního roku, čím dříve, tím lépe, ale ne za každou cenu (vše musí být v bezvadném stavu, odzkoušené, zkontrolované), následně požádáme o kolaudaci. Smlouvy s odběrateli hodláme uzavírat dříve, stejně tak plánujeme instalovat vodoměry. Upřednostňovat budeme ty, co mají přípojky dokončené. Pokud chcete více informací, tak mi raději zavolejte. Každému rád odpovím.

M. Kratochvíl, CHOPOS

TEPLÝŠOVICKÝ BĚH

2. ročník proběhl 30.05.2021 a přinesl se sebou několik zásadních změn. První změnou byl samotný termín. Z loňského podzimu jsme závod přesunuli do jarního termínu. Díky tomu mají závodníci možnost běžet krajinou v plném rozkvětu a naplno si ji tak vychutnat. Druhou změnou bylo přesunutí závodu do areálu TJ Sokol Teplýšovice. Všichni jsme tak získali mnohem lepší zázemí. Třetí zásadní změnou bylo pak přidání trati na Nordic Walking. Tímto krokem jsme chtěli přitáhnout další okruh lidí, který by se aktivně účastnil našeho charitativního závodu.

A jak neděle probíhala? I přes poměrně chladné počasí se registrovalo **241 závodníků** na všech tratích (15 km, 6 km, 8 km NW, dětský překážkový běh). Což je téměř dvojnásobný nárůst oproti prvnímu ročníku (127). Jako první se na start postavili ti nejdůležitější v našich životech a pustili se do závodu s neskutečnou vervou. Všechny děti (69) se porvaly s tratí kolem třech fotbalových hřišť úměrně svému věku a v cíli je vítaly otevřené náruče jejich rodičů i hlasitý potlesk diváků. Než zazněl výstřel, který měl odstartovat hlavní závod, měli jsme tu čest přivítat předsedu Senátu pana Miloše Vystrčila, jenž pronesl několik povzbudivých slov. Pak už se na start postavili běžci, které čekala trať dlouhá 15 km. Běžci museli zdolat vrchol v Zálesí i vrchol s rozhlednou Špulka. Oproti tomu je čekala trať vedená především mimo asfalt a mohli tak ochutnat krásu našich lesů a luk. Profil trati i fakt, že tato trať byla zařazena do běžeckého seriálu Běžec Podblanicka, přilákal pro nás nečekaných 69 startujících. Z domácích borců dopadl nejlépe Pepa Stěhule, který skončil 4. ve své kategorii. Skoro stejný počet (62) běžců se pak postavil do startovacího oblouku a vyrazil na trať dlouhou 6 km. Ta vedla přes Kácovou Lhotu do Sembratce a zpět přes místní louky. Díky počasí byla trať na některých místech podmáčená a tak běžci museli čelit nejen profilu trati, ale také vodnímu živlu. Na tuto trať se postavila nejen řada domácích borců v čele s Anetou Kučerovou, ale také předseda Senátu pan Miloš Vystrčil, herečka a modelka Barbora Mottlová a také pan Josef Růžička (73 let), jakožto nejstarší účastník. Anetě se povedlo naplnit očekávání a s přehledem ovládla trať. V cíli ji čekalo bouřlivé přivítání a radost všech, že i tentokrát je vítězem domácí zástupce. Na trati se neztratili ani další domácí borci, enkláva Dřízalů (Marek, Viktor a Pavel) byla na 5.-7. místě. Se ctí pak zvládli trať dokončit předseda Senátu, předseda Sokolu Petr Hruška, který si navíc dovolil před cílovou páskou udělat kolečko, Barbora Mottlová i Jaromír Dřízal. Tomu pak patří obrovské poděkování za podporu našeho závodu v Senátu. Poslední na trať vyrazili účastníci závodu v Nordic Walking na 8 km, který jsme připravili ve spolupráci s Petrou Kyselkovou. Asi nejkrásnějším překvapením byla účast klientů z ICSS Odlochovice, kteří už na startu projevovali obrovskou radost. Na trať se pak vydalo něco přes 30 chodců a i oni se mohli kochat nádhernými výhledy v okolí Kácové Lhoty a Sembratce.

Výsledkem 2. ročníku je to, že se nám povedlo vybrat na startovním i dobrovolných darech **25.500 Kč**, které investujeme do pořízení a výsadby ovocných stromů na doplnění aleje z Teplýšovic do Humence. O této akci vás budeme opět informovat.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách závodu, našim partnerům (TCREW, TJ Sokol Teplýšovice, Obec Teplýšovice, CHOPOS, Alianz pojišťovna a.s., Gorex, Emge.cz, Rádio Blaník, Irontime, Běžec Podblanicka, Potápěčská prodejna.cz a Kofola), rodinám a přátelům. Ale hlavně všem, kteří se zúčastnili, ať už aktivně nebo fanděním.

Těšíme se na vás příští rok, kdy proběhne už **3. ročník** a to v termínu **29.5.2022**. Pro podrobnosti sledujte náš facebook.com/teplysovickybeh nebo stránky teplysovickybeh.cz.

Tým Teplýšovického běhu

Co o Teplýšovickém běhu napsal předseda Senátu pan Miloš Vystrčil?

„První 3 km mi byla při ranním šestikilometrovém teplýšovickém „Běhu přes louky a lesy“ docela zima a nějak divně jsem popadal dech. Když jsem se dostal z nejhoršího, přišly podmáčené louky, potok, kluzké bahýnko a navíc mě nakonec předběhli i nějakí mladí kluci. Přesto jsem si běh nakonec opravdu užil, vyčistil si hlavu a moc děkuji za klobásu a pivo.“

Chlapi z Teplýšovic mě přijali jako vlastního. Byli to většinou fotbalisti. Představte si, že obec, která má cca 550 obyvatel, má v žácích a dorostu kolem 80 dětí!

Všichni trenéři trénují zadarmo. Mají 3 hřiště a vodu na kropení musí dovážet. Naším ženám děkuji za podporu, věřte dámy, že o té Vaší svaté trpělivosti a podpoře něco vím. Za mě je v Teplýšovických světě ještě v pořádku a ze zkušenosti říkám, že nejsou díky bohu sami. Díky vám lidičky z malých obcí a městysů, jak žijete a co děláte, velká poklona.

Na závěr děkuji předsedovi Svazku pekařů a cukrářů Jaromíru Dřízalovi za to, že mě vyhecoval k návštěvě i k účasti na běhu“.

Dětský den Čeňovice

Po vynucené roční covidové pauze jsme 12.6.2021 pořádali na hřišti v Čeňovicích tradiční Dětský den.

Letošní rok byl ale jiný...něčím výjimečný...a to tím, že se o organizaci a průběh podstatné části dětského dne postaraly sami děti.

Vše začalo řádnou úpravou angličáku na hřišti, kterou realizovali Josef Křeček a Martin Kaňka.

Následovala příprava soutěžních stanovišť, která byla v režii starších dětí, které zajistily pro své mladší kamarády tradiční soutěže jako chytání rybiček, slalom na koloběžce, střelba ze vzduchovky, kop na bránu, zdravotěda, malování na obličej atd. Odměnou dětským pomocníkům byla "australská detektivka", kterou připravil

Honza Kadeřábek. Menší děti pokračovaly šipkovanou po vsi, na jejímž konci na ně čekal sladký poklad.

I přes vytrvalé květnové deště jsme se rozhodli risknout to a zapůjčili si, jako každý rok, skákací hrad... Všem zúčastněným byl jako odměna, samozřejmě pod dohledem přísného Karla Benáka.

Po celou dobu soutěžního odpoledne měla Šárka Švimberská navíc připraveny úkoly se zvířátky - z papíru (povedená, skoro jako živá), o které se děti měly za úkol postarat...podojit krávu, ostříhat ovci, ušpinit čuníka...

Na živá zvířata ale došlo také...na závěr přijela rodina Bukričova z Boušic s několika svými mazlíčky (kozami a psy). O občerstvení se jako vždy postarali Jirounkovi a Jana Vosátková. *Provazníkovi*

Dne 26. 6. 2021 se konalo vítání občánků dětí narozených v roce 2019, 2020, 2021.

Do života v naší obci byli vítáni:

- Valentýna Čerstvá z Teplýšovic
- Tereza Dřížalová z Teplýšovic
- Filip Jarolím z Teplýšovic
- Daniela Kaňková z Čeňovic
- Jan Limon z Čeňovic
- Michal Stařecký z Teplýšovic
- Eliška Svobodová z Humence
- Vendula Škvorová z Kochánova

Mistrovství ČR v Pelhřimově

Po více jak roce a půl se opět rozběhly soutěže ve stolním hokeji. V sobotu 4. září jsme se zúčastnili Mistrovství ČR družstev v Pelhřimově. Do soutěže se přihlásilo 14 týmů, což je po koronavirové pauze opravdu dobré číslo. Náš tým byl podle žebříčku postaven zhruba na 10. pozici. Protože jsme však do Pelhřimova nešli zdaleka v nejsilnější sestavě, čekali jsme o dost horší umístění. Dali jsme si tedy takzvaný „úkol dne“ a ten zněl „neskončit v turnaji poslední“.

V základní skupině to zpočátku moc nevydávalo na to, že se nám nějaký úspěch povede. Týmy Žabky Praha a Třince byly opravdu nad naše síly. Pak se nám však povedlo porazit České Budějovice 20:5 a čekal nás tak souboj o konečné 11. místo. V tomto souboji jsme prohráli s Big Bandem Praha nakonec 12:9 a porážka nás docela mrzela. Utekla nám totiž první série, kterou jsme prohráli 4:1. V dalších čtyřech sériích jsme však drželi již vyrovnané skóre, o čemž svědčí i konečný výsledek. Shodli jsme se, že právě v tomto zápase nám chyběl jeden rozdílový hráč v sestavě, který by mohl situaci zvrátit v náš prospěch. Nakonec jsme však odjížděli spokojeni nejen s celkovým výsledkem, ale i s tím, že se už opět může hrát. Poděkování tak patří nejen organizátorům za hezký turnaj, ale i všem hráčům našeho týmu za reprezentaci Teplýšovic.

Mistrem republiky se stal tým SG Příbram, který ve finále porazil Žabku Praha.

V sobotu 2. října pořádáme turnaj Českého poháru, který jsme tentokrát museli přesunout do Struhařova kvůli termínové kolizi s výstavou zahrádkářů. A pak se již rozjede také naše místní liga. Na obě tyto akce zveme všechny zájemce.

pg

Na turnaji v Pelhřimově nás reprezentovali tito hráči:
Vojtěch Goby, Pavel Goby, Pavel Pohořalý,
Adam Kratochvíl, Kateřina Stařecká, Tomáš Kratochvíl

Náš tým v souboji s týmem SHC Cheb

Výlet přes jeden kopec

Za krásného jarního počasí jsme se vydali na další společný výlet. Dospělí, děti, ti nejmenší v kočárku, pěší i cyklisté. Cílem se tentokrát stala obec Třebešice. Třebešice leží stranou hlavní silnice, všichni je známe, ale málokdo sem zavítá. Ještě pamatujeme dobu, kdy zdejší zámek byl jen chátrající areál. A dnes? V současnosti je zámek soukromým majetkem a za jeho vstupní bránu se můžeme podívat jen výjimečně při některé z akcí pořádaných majiteli (např. prohlídka zámku, výstava betlémů, literární večery,...) nebo jako my při předem domluvené návštěvě. Co jsme viděli, bylo pro mnohé velkým překvapením. Celkový vzhled, zrekonstruované budovy, upravené nádvoří, park.

Plánovaná prohlídka vnitřních prostor zámku se nemohla v době naší návštěvy uskutečnit, přesto jsme nebyli o odborný výklad ochuzeni. Paní majitelka nás přivítala na nádvoří, seznámila nás s historií zámku a pozvala na některou z prohlídek, které se opět po současných opatřeních obnoví. Pak už jsme procházeli přílehlým parkem, kde tou dobou kvetly rododendrony s azalkami. Zpět do Teplýšovic jsme se vraceli obohaceni novými zážitky.

Za výbor ČZS Jaroslava Škvorová

Bigbeatový festival

Je to skutečně tak. V Kochánově na nohejbalovém hřišti jsme na konci června uspořádali bigbeatový festiválek. Byli jsme připraveni se vším všudy, ale učíme se stále (ale ne jenom my).

Pozvali jsme čtyři kapely - THEATRE z Ledče, Riff z Benešova, RockTom z Tomic a domácí LemRoucha. Z této sestavy vypadl Benešovský Riff – kvůli zranění kytaristy. Jak se říká, něco špatné je pro něco dobré. Dopadlo by to asi tak, že poslední kapela by hrála v neděli nad ránem. Už takto LemRoucha začínala hrát před půlnocí. Počasí vyšlo parádně, až na malou přeháňku, která všechny příjemně ochladila.

Začátek se posunul oproti plánu o nějakou dobu a přeskupení kapel nebylo také nejrychlejší. Z chyb se poučíme a příští rok v červnu se na Vás budeme Těšit.

Co se týká pití, jídla, obsluhy a samozřejmě samotné muziky, tak to bylo na jedničku. J.S

Výroční členská schůze ZO Teplýšovice

Setkání členů zahrádkářského spolku Teplýšovice se uskutečnilo v neděli 20.6.2021. Na programu byla zpráva o činnosti a hospodaření spolku v roce 2020 a v 1. pololetí 2021. Následoval plán činnosti v následujících měsících. Vítězům fotografické soutěže 2020 byly předány diplomy a hodnotné ceny. Diskuze byla směřována k námětům pro další aktivity spolku ve spolupráci výboru s členskou základnou. V rámci výroční schůze se konala zajímavá přednáška pana Stojánka na téma Podnože pro ovocné stromy vhodné pro zahrádkáře. pokračování na str. 15

Pořadí/kategorie	Voda v zahradě	skalka	Okno, terasa
1. místo	p. Zděnková - Tatouňovice	sl. Mazánková - Struhařov p. Dřízalová - Teplýšovice	p.Škvorová - Petroupec
2. místo	p. Pavlasová - Teplýšovice	p.Hamplová - Teplýšovice	p. Neradová - Struhařov
3. místo	p. Kratochvílová-Čeňovice	p. Zděnková - Tatouňovice	p. Radová - Věřice
4. místo	p.Laštovková-Teplýšovice p. Provazníková - Věřice	p. Podroužková - Teplýšovice	p. Stojánek – Drážkov p. Dušková - Věřice

Málokdo z nás se dobře orientuje v současné nabídce ovocných stromů. Přítomní ocenili informace, kterých chyb bychom se při výběru měli vyvarovat například s ohledem na začlenění ovocných stromů a keřů v našich zahradách. Protože postupné rozvolňování přinášelo ještě řadu omezení, museli jsme již podruhé k naší i vaší lítosti zrušit plánovaný květinový bál. A ani na výroční schůzi letos nemohla zaznít živá hudba.

A protože zahradníci mají veselého ducha, příkládám pár postřehů jednoho z našich členů, jak se mu líbilo na výročce: „Na guláš kvůli obrovskému počtu členů pro některé nezbyl příbor, proto ho museli nabírat namáčeným chlebem (to jsem byl já) Ovoce vynikající, možná proto, že bylo kupované a ne od členů spolku Hudba nehrála, ale to nevádí, protože 90% členů už stejně neslyší Na začátku vyhlásování cen paní předseda Eva Kaňková desetkrát zdůraznila, že soutěž je zcela anonymní a určitě není zkorumpovaná...o deset minut později, kdy si hlavní cenu v kategorii Skalka roku odnášel její syn, bylo všem jasno Ženy jako tradičně v samotném závěru dostaly květiny.., a Pánům, aby to nebylo líto, bylo umožněno tyto květiny rozdat....“

Pokud vše bude probíhat podle plánu a nebudou další omezení, budeme se těšit na setkání na adventním posezení v listopadu a ještě v říjnu na Výstavě ovoce, zeleniny, květin a medu.

Přeji pohodový a veselý zbytek roku
Eva Kaňková

Tak nám začal nový školní rok

našim žákům a přivítat každoročním pasováním do Cechu teplýšovických školáků naše nové prvňáčky. Zážitky z léta ještě přetrvávají, vzpomínáme na tábory, výlety, zájezdy k moři. Všichni jsou plni dojmů a tak si společně povídáme o tom, jak jsme letošní prázdniny strávili. A co nás čeká v tomto novém školním roce? Hlavně všichni doufáme, že už nás nečeká zavření škol a výuka na dálku. Přestože ji většina dětí, rodičů a i pedagogů zvládla na jedničku, přeci jen se raději potkáváme společně ve škole. A tak nemyslíme na to, co by mohlo být, ale prostě plánujeme, co bude ☺.

Rádi bychom se vrátili k našim sportovním aktivitám: plavání, bruslení, lyžování a cyklovýlety. V listopadu tedy máme v plánu jezdit do Benešova na bruslení, od prosince na plavecký výcvik a v lednu, tak jako každý rok, hurá na hory do Dolního Dvora. Plánů je hodně. Chceme vyrazit se 4. a 5. třídou na exkurzi do Werichovi vily, absolvujeme zdravotnický kurz, v závěru roku vyjedeme na týdenní cyklovýlet do Chřibů a po dvouleté vynucené pauze uspořádáme opět divadelní představení našich žáků na rozloučenou se školním rokem.

A protože naše škola k této vesnici neodmyslitelně patří již po mnoho let, chtěli bychom vás seznámit postupně i s její historií. V tomto díle zabrousíme do té nejvzdálenější historie, kdy naše škola vznikala. Jistě se máte na co těšit.

Svaz zahrádkářů Teplýšovice pořádá v místní sokolovně

ve dnech 1. a 2. října 2021

VÝSTAVU

ovoce, zeleniny, květin a medu

(soutěžní výstava o věcné ceny)

šprýmy přírody

(nesoutěžní)

v pátek 8,00 – 11,00 a 13,00 – 18,00 hod.

v sobotu 8,00 – 18,00 hod.

dětské soutěže

výtvarná soutěž pro děti na téma „zvířátka v zahradě“

(malba, kresba formát A4, 3D výrobek)

herbář

Doprovodný program:

po celou dobu trvání výstavy Dětský koutek Zahradníček

sobota 13.00 – 14.00 Odborná poradna pro pěstitele jablek

(pěstování jablek, pomoc při určování odrůd)

sobota 13.00 – 14.00 Malí zahradníci

(vědomostní a poznávací soutěže o ceny)

Příjem ovoce, zeleniny, květin, obrázků a herbářů v sokolovně

od 28.9.2021 do 30.9.2021 vždy v 17,00 - 18,00 h

Projekt je realizován s podporou OÚ Teplýšovice a finanční podporou ÚS ČZS Benešov